

בבית המשפט העליון

רע"פ 1066/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עלי יגמור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - רשות המיסים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-ע"פ 4028-01-21 מיום 9.2.2021 שניתן על ידי השופטות ע' זינגר, ח' מאק-קלמנוביץ והשופט א' רון

בשם המבקש: עו"ד מונעם תאבת

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים (השופטות ע' זינגר ו-ח' מאק-קלמנוביץ, והשופט א' רון) בע"פ 4028-01-21 מיום 9.2.2021, שבגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא השופט י' מינטקביץ) בת"פ 66400-05-18 מיום 19.10.2020 ומיום 23.11.2020, בהתאמה.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו ארבע עבירות מס אשר בוצעו בין השנים 2016–2017. המבקש הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 4.11.2019, אולם בטרם הורשע בעובדותיו תוקן כתב האישום בהסכמה פעם נוספת, כך שיכלול שתי עבירות מס שביצע המבקש בשנת 2018. על רקע זה, הורשע המבקש בשש עבירות של אי הגשת דוח במועד לפי סעיפים 216(4) ו-222(א) ואחריות מנהלים לפי א'224 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה).

3. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת העבירות בהן הורשע המבקש; על החשיבות בהרתעה מפני ביצוע עבירות מסוג זה; ועל מדיניות הענישה הנוהגת.

4. כמו כן, צוין כי אף שהמבקש נטל אחריות למעשיו ו"עשה מאמצים ניכרים להסיר את מחדלי כתב האישום", הרי שבפועל מרבית המחדלים טרם הוסרו.

לאור שיקולים אלו, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר נשקלו לטובתו, בית משפט השלום גזר עליו עונשים של 8 חודשי מאסר בפועל; 7 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מסוג "פשע" לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מס ערך מוסף) או פקודת מס הכנסה, למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מסוג "עוון" לפי חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה, למשך 3 שנים; קנס בסך 20,000 שקלים או חודשיים מאסר תמורתו; והתחייבות בשם החברות אותן ניהל בתקופת כתב האישום המתוקן, שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה, למשך 3 שנים.

5. ערעור המבקש על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 9.2.2020.

אשר להכרעת הדין, נדחתה טענת המבקש לפיה הוא לא הודה בעבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן לשנת 2018. נקבע, כי טענה זו נטענה לראשונה בערעור, ובלי שהועלו הסתייגויות כלשהן מהכרעת הדין בעת הדיון בבית המשפט המחוזי; וכי לגופו של עניין, כתב האישום תוקן בהסכמה, ואילו "עיון בפרוטוקול מעלה כי למעשה ההסכמה בעת התיקון הייתה כי ההודאה תחול גם על כתב האישום המתוקן".

בהתייחס לגזר הדין, נקבע כי אין להתערב בעונשו של המבקש, אשר אינו חורג לחומרא מהענישה הנוהגת ביחס לעבירות דומות – וזאת בפרט בשים לב לכך שטרם הוסרו מחדלי כתב האישום.

6. מכאן הבקשה שלפני, בגדרה טוען המבקש כי כתב האישום המתוקן שבעובדותיו הורשע לא הוקרא לו כדין, ולפיכך לא ניתן היה להרשיעו על פי הודאתו בשתיים מתוך שש העבירות שבהן הורשע.

נוסף על כך, המבקש טוען בבקשה לרשות הערעור לראשונה כי הוא בעל שליטה בסיסית בלבד בשפה העברית, ועל כן ראוי היה למנות עבורו מתורגמן במהלך הדיונים בעניינו.

לטענת המבקש, טענותיו מעוררות סוגיה עקרונית באשר להיקף חובת ההקראה של כתב האישום, המצדיקה מתן רשות ערעור; ומכל מקום, יש בטענות אלו בכדי להצדיק הקלה בעונשו.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש (רע"פ 202/21 מני לביא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה באר שבע (2.3.2021)).

זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן במקרים חריגים, שבהם העונש שנגזר על המבקש סוטה בצורה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019)).

כפי שיוסבר, הבקשה דנן אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו.

8. עיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מלמד כי כתב האישום תוקן לבקשת בא כוח המבקש, וזאת, כלשון באת כוח המשיבה, "מתוך רצון להימנע מהפעלת מאסר על תנאי אם יוגש כתב אישום נוסף". על כן, ישנו קושי בטענת המבקש, שהועלתה לראשונה בערעור, כי לא הבין את האישומים כלפיו וכי לא היה בדעתו להודות בשתי העבירות שנטען כי ביצע בשנת 2018.

מכל מקום, אף אילו הייתה מתקבלת טענת המבקש בעניין זה, והרשעתו הייתה חלה לגבי ארבע העבירות שביצע עובר לשנת 2018 בלבד, איני סבור כי היה בכך כדי להביא לשינוי בעונשו, אשר קל ביחס לענישה הנוהגת.

זאת, שכן כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט בענישה ממשית ומרתיעה בגין עבירות מס – בין היתר לאור הנזק הרב שעבירות אלו מסיבות לקופה הציבורית תוך פגיעה בשוויון בנטל; הקלות היחסית שבה ניתן לבצען; והקושי שבחשיפתן (רע"פ 679/21 פלוני נ' מדינת ישראל (3.2.2021); רע"פ 6093/20 גאבר נ' מדינת ישראל (7.9.2020)).

ממילא, אין בטענות המבקש בעניין זה כדי להצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

9. בהתייחס לטענת המבקש בדבר הצורך במתורגמן, הרי שזו נטענה לראשונה במסגרת הבקשה דנן, וממילא אף אין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור בנסיבות המקרה דנן (ראו: רע"פ 8094/12 אבו טיר נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (7.1.2014)).

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו באדר התשפ"א (10.3.2021).

ש ו פ ט